

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący)
SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)
SSN Anna Owczarek

w sprawie ze skargi powoda
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 10 lutego 2012 r., sygn. akt V ACa [X.]
w sprawie z powództwa S. K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie [...]
o zadośćuczynienie i rentę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 kwietnia 2014 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 25 czerwca 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

- 1. oddala zażalenie i nie obciąża powoda kosztami postępowania zażaleniowego;**
- 2. przyznaje radcy prawnemu J. S. od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Powód - S. K. złożył skargę o wznowienie postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 lutego 2012 r. Wyrokiem tym oddalono apelację powoda, wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 21 września 2011 r. (k. 351 i n. akt sprawy).

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] odrzucił skargę o wznowienie postępowania, ponieważ nie złożono jej w odpowiednim terminie (art. 407 § 2 k.p.c.), a ponadto nie istniały ustawowe podstawy tej skargi określone w art. 403 § 2 k.p.c. Wskazane przez powoda dokumenty nie miały cech nowego dowodu w rozumieniu tego przepisu, a w odniesieniu do dwóch pozostałych dokumentów (postanowienia Prokuratury Rejonowej z dnia 30 maja 2008 r. i orzeczenia Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności z dnia 25 lutego 2008 r.) Sąd stwierdził brak ich przedłożenia i niewykazanie tego, aby mogły one mieć wpływ na wynik sprawy o odszkodowanie i aby powód nie mógł z nich skorzystać w poprzednim postępowaniu.

W zażaleniu na to postanowienie podnoszono zarzuty naruszenia art. 410 § 2 k.p.c., art. 5 k.p.c., art. 212 § 2 k.p.c. w zw. z art. 48 ustawy o ochronie zdrowia psychicznego, art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Skarżący wywodził też, że wymienione uchybienia „skutkują bezpośrednio naruszeniem norm konstytucyjnych wyrażonych art. 32 oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji RP” i wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem należy do szczególnych środków zaskarżenia poddanego odpowiednim rygorom prawnym, sformułowanych w przepisach art. 399 i n. k.p.c. Do tych rygorów należy m.in. odpowiedni, ustawowy termin do wniesienia skargi i właściwe wskazanie podstaw skargi. Sąd Apelacyjny trafnie przyjął, że skarga została wniesiona po terminie trzymiesięcznym przewidzianym w art. 407 § 2 k.p.c. Termin ten biegnie bez względu na istniejące okoliczności dotyczące sytuacji osobistej osoby uprawnionej do złożenia skargi, a sąd rozpoznający skargę

uruchamia postępowanie incydentalne, przewidziane w art. 410 § 2 k.p.c., wówczas, gdy zachodzą wątpliwości do zachowania omawianego terminu. Sformułowane w uzasadnieniu skarżącego sugestie dotyczące niezbędnych działań Sądu po złożeniu skargi pozostają już poza zakresem i celem przepisu art. 410 § 2 k.p.c.

Wywody dotyczące nieustanowienia powodowi pełnomocnika z urzędu wychodzą poza zakres zaskarżenia wyznaczonego treścią postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 10 lutego 2012 r.

Należy podkreślić, że uzasadnienie zaskarżonego postanowienia koncentruje się przede wszystkim na kwestii zachowania terminu do wniesienia skargi (art. 407 § 2 k.p.c.). Brak w nich natomiast wywodów zmierzających do podważenia stanowiska Sądu Apelacyjnego, że nie wystąpiły odpowiednie podstawy prawne przyjęcia skargi powoda do rozpoznania (art. 403 § 2 k.p.c.). Co więcej, we wstępnej części zażalenia nawet nie podano naruszenia tego przepisu przez Sąd Apelacyjny.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.). Nie obciążył skarżącego (powoda) kosztami postępowania zażaleniowego przy uwzględnieniu postanowień art. 102 k.p.c. O kosztach zastępstwa procesowego wykonywanego z urzędu orzeczono zgodnie z §§ 6 i 12 i 16 rozporządzenia MS z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz.U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).

[aw]

jw